

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 1575-09-15
סע"ש 29742-03-15

1 29 ספטמבר 2016

2 לפני:

3 כב' השופטת הדס יהלום, סגנית נשיאה

4

עו"ד אילן גבע הנתבע:

עו"ד יגאל מזרחי הנתבע:

5

6 החלטה

7

8 1. בפני בקשת התובע לפסילת נספחים ב' ו – ג' לתצהיר הנתבע ולמחיקת הסעיפים
9 הנוגעים לצילומי מסך אלה, מתצהיר הנתבע.

10 העובדות הרלוונטיות לענייננו

11 2. התובע עבד כמתמחה במשרד עורכי דין בבעלות הנתבע, מיום 1.9.14 עד
12 לפיטוריו ביום 8.2.15.

13 3. התובע הגיש תביעה כנגד הנתבע בס"ע 29742-03-15 לזכויות שונות הנובעות
14 מתקופת התמחותו במשרד הנתבע. הנתבע הגיש תביעה שכנגד במסגרתה עתר,
15 בעיקר לפיצוי בגין הפרות של חוק לשון הרע אשר לטענתו ביצע התובע.

16 4. התובע הגיש תביעה נוספת כנגד הנתבע בס"ע 1575-09-15 במסגרתה עתר לפיצוי
17 בגין 3 מקרים של הפרת חוק לשון הרע שביצע לטענתו הנתבע.

18 5. בהתאם להחלטה מיום 6.12.15 הדיון בשתי התביעות אוחד.

19 6. התובע הגיש תצהיר עדות ראשית ולאחריו הוגשו תצהירי הנתבע. הנתבע צירף
20 לתצהירו את נספחים ב' ו- ג' שהם שני צילומי מסך של תכתובת פרטית בין
21 התובע לבין צדדים שלישיים, שנערכו דרך תכנת המסרים (מסנג'ר) על גבי חשבון
22 הפייסבוק הפרטי של התובע.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 1575-09-15

סע"ש 29742-03-15

7. נספח ב' הינו צילום של תכתובת שהתנהלה באמצעות המסנג'ר בין התובע לחברו
2 לספסל הלימודים ביום 4.5.16, כשלושה חודשים לאחר פיטוריו על ידי הנתבע.
3 נספח ג' הינו צילום של תכתובת שהתנהלה באמצעות המסנג'ר ביום 1.3.16 בין
4 התובע לחברה אחרת לספסל הלימודים.
8. נימוקי התובע לבקשה לפסילת הראיות –
5
6 התובע טען שמדובר בשיחות פרטיות וכי הוא לא נתן הסכמתו מעולם לעיין,
7 לעקוב או לצלם תכתובות אלה. התובע טען כי הנתבע השיג את הראיות שלא
8 כדין תוך הפרת סעיפים 2 (5) ו-32 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981, על ידי
9 מעשה מכוון של כניסה לחשבוננו ולמרחב הפרטי שלו מתוך מטרה לדוג ראיות.
9. הנתבע התנגד לבקשה בנימוקים הבאים:
10
א. הראיות הושגו בדרך כשרה. אף אם היו הראיות מושגות בדרך פסולה,
11 הרי שדוקטרינת "פרי העץ המורעל" אינה חלה בישראל.
12
ב. המחשב הוא קניינו הפרטי ויועד לצרכי עבודה בלבד. ככל שהתובע
13 השאיר עליו חומר אישי, הוא אינו יכול לטעון מאומה לגבי אותו חומר.
14
ג. צילומי המסך מוכיחים כי התובע כינה את הנתבע בכינויי גנאי על מנת
15 להכפישו, לפגוע בשמו הטוב ולפגוע בקריירה המקצועית שלו ועליו לתת
16 את הדין על כך. הנתבע טוען כי שימוש במילה "נאצי" כנגד אדם, הינו
17 בגדר עבירה פלילית.
18
- דיון והכרעה
19
10. הזכות לפרטיות קבועה כזכות חוקתית בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם
20 וחירותו, הקובע "כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו".
21
11. סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות מפרט את המקרים המהווים פגיעה בפרטיות. סעיף
22 2 (5) לחוק הגנת הפרטיות קובע:
23
- 24 " העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתכנו,
25 בלי רשות מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא
26 עברו חמש עשרה שנים ממועד כתיבתו; לענין זה, "כתב" – לרבות מסר
27 אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001;

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 1575-09-15

סע"ש 29742-03-15

12. הנתבע טען כי לאחר סיום עבודתו של התובע במשרדו, לא דאג התובע להתנתק מחשבוניתו או לסגור את החלונות הרלוונטיים במחשב והשאיר, ככל הנראה, את התכתובות שפסילתן מבוקשת, כשהן פתוחות על מסך המחשב. לטענתו, המתמחה שהחליף את התובע, פתח את המחשב ונתקל בחלונות פייסבוק פתוחים, כאשר התכתובות האמורות הופיעו במסך הראשון שנגלה לעיניו. לטענת הנתבע, כאשר ראה המתמחה את התכתובות, הדפיס את צילומי המסך, התנתק מחשבונו של התובע ומסר את הצילומים לנתבע.
13. הנתבע טען כי המחשב הוא קניינו הפרטי וכי לעובד ניתנה רשות להשתמש בו לצרכי עבודה בלבד וככל שהתובע בחר להשאיר חומר אישי שלו על המחשב, שנועד לצרכי עבודה בלבד, לא יוכל לטעון מאום לגבי החומר שנותר על המחשב.
14. אין בידינו לקבל את טענות הנתבע.
15. בעניין שבפנינו מדובר בתכתובת אישית של התובע, אשר בוצעה באמצעות הפייסבוק, ואשר, כפי שנטען, הגישה אליה נותרה פתוחה במשרדו של הנתבע למשך מספר חודשים לאחר סיום העסקתו במשרד הנתבע.
16. בעניין **איסקוב** דן בית הדין הארצי באיזון שבין זכות העובד לפרטיות לבין זכות המעסיק לקניין ונקבע כי חל איסור על המעסיק לחדור לתיבה פרטית חיזונית אשר בבעלות העובד, אלא בכפוף לצו שיפוטי אשר ינתן בנסיבות חריגות וכי חזקה היא שעובד לא יתן הסכמתו לחדירת המעסיק לתיבה פרטית שבבעלותו.
- עע (ארצי) 8/90 **טלי איסקוב ענבר נ' מדינת ישראל - הממונה על חוק עבודת נשים ואח'** סעיף 48-54 לפסק הדין מיום 8.2.11.
17. בעת האחרונה, נדרש בית המשפט העליון לשאלת קבילותן של ראיות אשר הושגו תוך פגיעה בפרטיות וקבע כי השארת חשבון פייסבוק פתוח על מסך המחשב של הזולת, אינה מלמדת על התרת העיון בו, אלא על אפשרות של שכחה.
- רעא 2552/16 **יהודה זינגר נ' חברת יהב חמיאס טכנולוגיות (1990) בע"מ**, סעיף 42 לפסק הדין מיום 10.5.16.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 1575-09-15

סע"ש 29742-03-15

18. אף בענייננו, משנתקל המעסיק בחשבון דואר אלקטרוני, פייסבוק וכיוצא באלה
2 אשר שייך לעובדו, עליו לסגור אותו ואין הוא רשאי לעיין בו או להעתיק את
3 הדברים.
- 4 עמדה דומה הובעה ע"י חברי השופט ספיבק בס"ע (ת"א) 29090-05-12 **אנה**
5 **גורליק נ' איליה אנבינדר** ניתן ביום 21.4.14.
19. על פי הגרסה העובדתית אשר הציג הנתבע, עולה כי הראיות הושגו תוך פגיעה
6 בפרטיותו של התובע, ללא קבלת הסכמתו, כפי שקובע סעיף 2(5) לחוק הגנת
7 הפרטיות.
8
20. סעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות קובע:
9
- 10 **"חומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות יהיה פסול לשמש ראיה בבית משפט, ללא**
11 **הסכמת הנפגע, זולת אם בית המשפט התיר מטעמים שיירשמו להשתמש**
12 **בחומר, או אם היו לפוגע, שהיה צד להליך, הגנה או פטור לפי חוק זה."**
13
21. משקבעתי כי הראיות הושגו תוך פגיעה בפרטיותו של התובע, יש לדון בשאלה
14 האם חלות על הנתבע אחת ההגנות הקבועות בחוק הגנת הפרטיות וככל שלא
15 חלה, האם קיימים טעמים המצדיקים להתיר לנתבע לעשות שימוש בראיות.
16
22. הנתבע לא הצביע על אחת ההגנות המפורטות בחוק.
17
- 18 הנתבע טען שיש בראיות כדי להוכיח את תביעתו כנגד התובע בעילת לשון הרע,
19 דוגמת ההגנה הקבועה בסעיף 18(2)(ג) כאשר הפגיעה בפרטיות נעשתה בתום לב
20 **"לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנפגע"**.
23. סעיף 20(א) לחוק הגנת הפרטיות קובע כי אם הפגיעה נעשתה באחת הנסיבות
21 האמורות בסעיף 18(2) והפגיעה לא חרגה מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה
22 על נתבע שעשה את הפגיעה בפרטיות, בתום לב.
23
24. על פי תכנון, שתי התכתובות התקיימו בהפרש של כחודשיים זו מזו. הטענה כי
24 המתמחה אשר החליף את התובע נתקל בשתי התכתובות במסך הראשון שנגלה
25 לעיניו, אינה מתיישבת עם ההיגיון.
26
- 27 בנוסף, אף אם, כטענת הנתבע, לא נעשתה חדירה מכוונת לחשבונו הפרטי של
28 התובע, הרי שלכל הפחות מגרסת הנתבע עצמו עולה כי בוצע עיון מכוון בהודעות

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 1575-09-15

סע"ש 29742-03-15

- 1 שהופיעו על המסך, תוך פגיעה חמורה בפרטיותו של התובע, כזו החורגת ממתחם
2 הסבירות.
- 3 25. נוסף כי על פי פסיקת בית הדין הארצי, בשל מעמדה החוקתי של הזכות
4 לפרטיות ובשים לב למהותם של יחסי העבודה המבוססים על חובות תום לב
5 מוגברות, תחולתן של ההגנות המפורטות בחוק הגנת הפרטיות, לרבות חזקת
6 תום הלב, תיבחן בצמצום ובדוקנות. ראה עניין **איסקוב** לעיל, סעיף 13 לפסק
7 הדין.
- 8 26. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים איני סבורה כי הטעמים עליהם הצביע
9 הנתבע לצירוף הראיות, מהווים טעמים מצדיקים את קבלת הראיות חרף
10 הפגיעה בפרטיות התובע.
- 11 27. סוף דבר, נספחים ב' וגי' לתצהירו של הנתבע יוצאו מהתיק ולא ישמשו כראיה
12 בהליך.
- 13 בהתאם הריני מורה על מחיקת האמירות המתייחסות לראיות אלה מתצהירו
14 של הנתבע.
- 15 28. הנתבע ישא בהוצאות שכ"ט עו"ד בסך 3,000 ₪.
- 16
- 17 ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ו, (29 ספטמבר 2016), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.
18

הדס יהלום, סגנית נשיאה

19
20
21
22